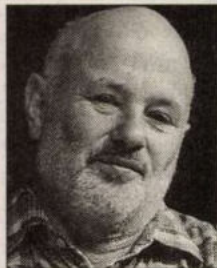


Azt mondja Grespik László, hogy a belügyminiszter nem mentheti fel őt, mint ahogy nem is ő nevezte ki a Fővárosi Közigazgatási Hivatal vezetőjének. Őt Orbán Viktor miniszterelnök nevezte ki, és csak Orbán Viktor miniszterelnök mentheti fel. Grespik László pártpolitikai tevékenységet fejtett ki, ezért a belügyminiszter kötelességszerűen felfüggeszti őt állásából. De a felfüggesztett hivatalvezető azért hivatalvezető marad. Csakugyan Orbán Viktornak kellene felmentenie őt, de hetek óta valahogy mégsem menti fel. Nem mondja, hogy nem menti fel, mert attól tart, ezzel törvényt sértene. De azt sem mondja, hogy felmenti, mert akkor a Csurka-tábort sértené. A kitűnő Grespik ugyanis a MIÉP színeiben sumérkodik. A miniszterelnök hallgat. A kormány tehát törvénytisztelő, de szolidáris is a szövetségeseivel: finom, ármányos megoldás.

Azt mondja Orbán Viktor, hogy ő bizony elmegy április 5-én a közgazdasági egyetemre, a miniszterelnök-jelöltek vitájára. Ha Medgyessy Péter is bekukkant oda, akkor megtartják a vitát. De ha nem kukkant be, úgy is nagyszerű, mert akkor majd nem vele, hanem a „magyar polgárokkal” beszélget. Ezzel a bejelentésével Orbán csak azt folytatja a lehető legszervezetesebben, amit megkezdett kormánykodási időszakának kezdetén. Azt mondta egy ízben, hogy a parlament ellenzék nélkül is működik. Ha a parlament működhet ellenzék nélkül, akkor a vitához sem kell vitapartner. Ez újabb pompás megoldás,

A szerző író

Megoldások



EÖRSI ISTVÁN

„Azt mondja a Fidesz, hogy eddigi partnerein kívül senki mással nem köt választási szövetséget.

Csak hogy Csurka nem is kérte erre. Egyoldalú ajánlatával nem választási, hanem hatalmi szövetséget készít elő.

Erről azonban a Fidesz-politikusok csak hallgatnak beszédesen.”

rádásul ellenvélemény híján tömörkedni akar. Minden lehetséges időpontot elfogad, csak azt az egyet nem, amelyhez Orbán ragaszkodik. Ezt a tényállást Pokorni Zoltán a következőképpen kommentálja: „Nehogy már a nyúl vigye a puskát.” Elárulja tehát, hogy Orbán nem is vitára, hanem vadászatra készül. Magának a vadász szerepét szánja, ellenfelének pedig a nyulacskaét. Szemléletes Fidesz-metafora. Az eddig válogatosabbnak mutatkozó Pokorni is merít már a közös bűz nyelv- és fantáziakincséből. De kire lőjön Orbán, ha a nyúl nem jelenik meg a randevún? Csak nem a „magyar polgárookra”? Ez senkinek sem volna jó megoldás. Tovább töröm a fejemet, és eszembe jut, hogy

Ernst Jandl osztrák költő egyszer betért egy csemegeüzletbe. Élményeiről versben számolt be. Ebből tudjuk, hogy látott ott lögni nyulatokat, szép számban, de nem volt hozzájuk kedve. „Hol lógnak a vadászok?” – kérdezte végül az eladót. Ebben az összefüggésben ezt a kérdést fel sem vetem. A választás után tegye le a puskát, és – ez a jó megoldás – mélyüljön el egy színvonalas jégchokimeccsben.

Azt mondja Csurka István, hogy szükség esetén száznál is több képviselőjelöltjét lépteti vissza a szavazások második fordulójában a Fidesz javára. Kitűnő ajánlat. Ha valamely Fidesz-politikus elhárítja ezt, akkor azt gondolhatja bárki, rádásul joggal, hogy hazudik. Pokorni vállalja ezt a szerepet, ahogy akkor is vállalta, amikor a Fidesznek Csurka cvikipuszija helyett Tor-

gyán cvikipuszija ellen kellett védekeznie. Miért ne vállalná: róla már nem derülhet ki, hogy arcezenés nélkül lódt. Ha viszont valamely Fidesz-politikus már most, a választások első fordulójára előtt elfogadná Csurka ajánlatát, akkor bárki elkiáltná a napfényes utcán: „A király meztelen.” Erre persze mondhatná az ily módon leleplezett politikus, hogy nem meztelen ő, csak bőrszínű ruhát öltött. Ez esetben viszont megcibálnák a ruháját ott, ahol könnyen cibálható. Ezért inkább azt mondja a Fidesz, Orbán Viktor kompetens szájjával, hogy eddigi partnerein kívül senki mással nem köt választási szövetséget. Csak hogy Csurka nem is kérte erre a Fideszt. Egyoldalú ajánlatával nem választási, hanem hatalmi szövetséget készít elő. Erről azonban a Fidesz-politikusok csak hallgatnak beszédesen. Újabb pompás megoldás.

De maga az ajánlat is figyelemre méltó. Csurka lényegesen több képviselőjelöltjét lépteti vissza a második fordulóból, mint ahány a számára legoptimistább, demokratikus nézőpontból pedig leg pesszimistább számítás szerint bejuthat oda. Eszembe jut erről, hogy fiatal koromban egy barátom kisfia megkérdezte a papáját: „Mondd, apa, ha ketten vannak egy szobában, és négyen kimennek, hánynak kell visszajönnie ahhoz, hogy senki se legyen bent?” Ezt a gyermeket kérdést csak alkalmazni kell Csurka és Orbán aritmetikai problémáira, és öltünkbe hullik a megoldás. Ma ezt kérdezné a kisfiú: „Ha mondjuk a MIÉP-nek negyven képviselőjelöltje jut tovább, és ebből százzal lemond a Fidesz kedvéért, hányat kell visszakapnia, hogy egy képviselőjelöltje se legyen?”